

L'any que començà el comiat de Fraga

JORDI SEBASTIÀ

Les darreres eleccions gallegues van suposar l'ascens del Bloque Nacionalista Galego (BNG) a segona força política del Parlament. Amb divuit diputats, el BNG ha superat la coalició entre els socialistes, una escissió d'Izquierda Unida i els Verds, un partit fantasma aparegut per a l'ocasió i que, lluny d'atraure els votants gallegos, va contribuir a generar desconfinança contra el conglomerat de sigles. Els nacionalistes consoliden així la seua trajectòria ascendent, una vegada superada la crisi de l'any 1985, quan el BNG va obtenir un sol representant en el parlament galleg.

La tasca que els espera durant aquest primer any no és gens fàcil. Exerciran com a caps d'oposició contra un govern que té majoria absoluta i un president, Manuel Fraga, amb uns tics autoritaris coneguts pertot arreu. Fraga ja va expulsar en un ocasió el líder del BNG, Xosé Manuel Beiras, del parlament galleg i tant el seu temperament com la trajectòria política i professional que el caracteritzen auguren uns enfrontaments dialèctics en absolut tranquils. El desgast que representa exercir l'oposició contra un govern que no et necessita per a res es veurà acompanyat també per la manca de companyia de l'altre grup opositor, el PSDG-PSOE, que ha après molt bé la lliçó gallega. El seu missatge s'ha de "galleguitar" de manera urgent si no volen perdre definitivament el tren polític de Santiago. I això vol dir, entre altres coses, menjar-se el terreny ideolò-

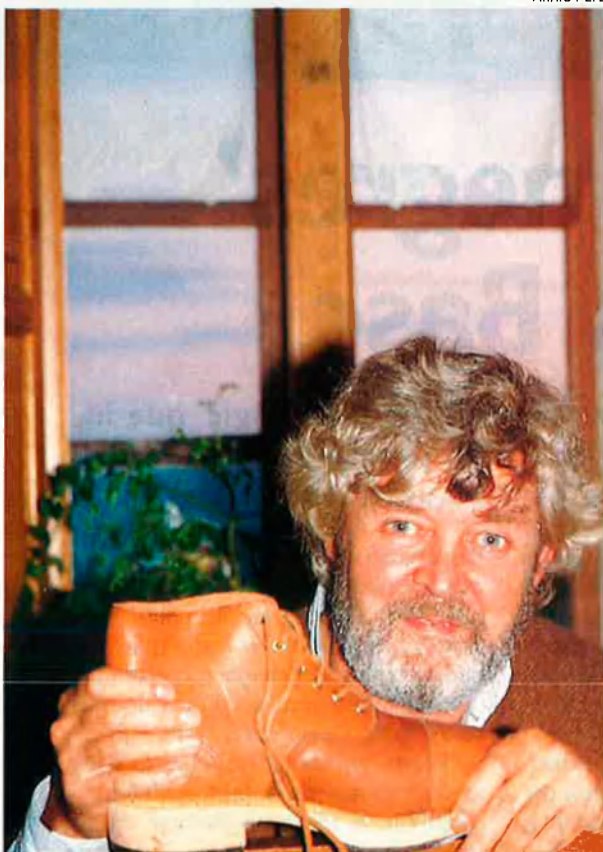
gic del BNG i deixar en un segon pla figures fins ara claus com l'alcalde de la Corunya, Manuel Vázquez, que mai s'ha pres la molèstia d'aprendre galleg. El BNG, a més, ha incrementat la seua representativitat i també la responsabilitat política, però no la quota de poder i, potser, això pot decebre algun dels seus seguidors.

Una qüestió de salut. El lideratge de Beiras representa un altre dels punts bàsics que expliquen l'ascens del Bloque,

Després del seu èxit en les darreres eleccions gallegues, el Bloque Nacionalista Galego haurà de passar l'examen de ser la primera força de l'oposició contra Manuel Fraga, que no troba successor.

però també implica el perill dels personalismes. El mateix Beiras nega en totes les entrevistes que siga una figura insubstituïble, però tot i que altres noms, com ara el de Camilo Nogueira, comencen a sonar cada dia més, les enquestes d'imatge reflecteixen que el líder nacionalista està molt ben valorat i, fins i tot, els votants de Fraga el tenen molt ben considerat. Beiras, que no ha abandonat les seues tasques en la Universitat de Santiago, arrossega una gran responsabilitat i estarà sotmès a una dura pres-

ARXIU / EFE

Xosé M. Beiras ha conduït el BNG a ser la primera força de l'oposició. La dialèctica Fraga-Beiras marcarà la dinàmica política gallega.

sió. No obstant tot això, la incògnita més important de la nova etapa de la política gallega és saber si Manuel Fraga, president de la Xunta des de l'any 1989, podrà aguantar el ritme que li demana el càrrec. L'exhibició reiterada de la seua bona salut durant l'època electoral intentava contrarestar la realitat: Fraga havia dit ara fa dos anys que no tornaria a presentar-se a les eleccions per motius de cansament físic. Però la situació interna del PP galleg va obligar a recuperar el vell ex-ministre franquista, l'únic amb capacitat de convocatòria externa i de pacificació interna. Els diferents barons comarcals del Partit Popular no sols no han moderat les seues controvèrsies sinó que les han incrementades ara que la successió de Don Manuel ja és una autèntica necessitat vital. Una necessitat vital que condicionarà, sens dubte, el que passe el 1998 a Galícia.